

Cases de cós del carrer Enric Prat de la Riba

Premià de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Enric Prat de la Riba, 31, 33, 35, 37

Coordenades:

Latitud: 41.48925
Longitud: 2.35698
UTM Est (X): 446323
UTM Nord (Y): 4593270

Classificació

Número de fitxa: 08172 - 152
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Text refós 2010
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: diversos propietaris
Fitxes associades:
[Carrer Enric Prat de la Riba](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 29/04/2010 - 02:00

Descripció

Conjunt homogeni de quatre cases de cós, són de planta rectangular i consten de planta baixa i planta pis, algunes conserven golfes per sota el carener sense accés a les façanes. Les cobertes són de teules àrabs a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia. Les façanes es generen a partir d'una disposició simètrica mitjançant dos eixos de verticalitat, que es defineixen a la planta baixa per una porta d'accés, a la dreta, i una finestra amb reixa de ferro, a l'eix esquerre, a excepció de la casa número 37 que no té finestra lateral. A la planta pis les diferències són més notables a causa de les transformacions sofertes durant èpoques anteriors. A la cas del número 31 i 37 només hi ha una obertura damunt la porta d'accés. En la casa número 33 hi ha dues obertures amb llinda i a la casa número 35 una finestra i una balconada. De les obertures, destaquen les finestres de la planta pis dels números 31, 35 i 37 que conserven els brancals, ampits i llindes de pedra granítica treballada. També es conserven els emmarcaments de les portes d'accés de les quatre cases. El parament de la façana és un estucat llis sense elements ornamentals.

Observacions:

La casa del número 37 és possiblement la casa de cós de Premià de Mar que s'ha conservat més inalterable al pas del temps i a les transformacions i la que conserva més elements originals així com la seva estructura. Té el sobrenom de Can Moixina. La casa del número 33 es coneix com a Can Pau Santana.

Història

A partir d'ajuntar petits indicis (nivells arqueològics, elements arquitectònics, documentació escrita) es pot determinar que aquest conjunt de quatre cases tenen l'origen en el segle XVIII. Les cases de cós són l'element arquitectònic i urbanístic més singular i característic de Premià de Mar; configura el caràcter i idiosincràsia paisatgística i urbana del municipi, a partir del qual, cap enfora, es configura tota la trama urbanística; i cap endins, es configura el caràcter i el microcosmos de la quotidianitat premianenca. El nom de cós ve del llatí *cursum*, que vol dir peça de terra estreta i allargada que serveix per edificar-hi una casa. Per tant, la casa de cós és aquella casa construïda en un cós. La dimensió característica del cós és l'amplada, fixada durant els segles XV i XVI en funció de la llargada de les bigues de fusta per a obtenir una correcta resistència en l'edificació de masies i cases urbanes. Mentre les masies, majoritàriament seran de tres còssos, les cases en tindran un. La casa de cós és l'habitatge unifamiliar propi de molts pobles del Maresme. A Mataró s'ha estudiat amb detall (Salicrú: 1989) i d'aquest treball se'n poden extrapolar dades pel cas que ens ocupa de Premià de Mar. Aquesta tipologia es configura a inicis del segle XVII, es consolida durant el segle XVIII i, perdura, amb canvis fins la primera dècada del segle XX.

Bibliografia

AGUADÉ i BENET, Abdon i CODINAS i GARCIA, Josep (1992). La casa de cos de Premià de Mar. Inèdit. Arxiu Museu de l'Estampació de Premià de Mar. GODÀS PÉREZ, Eulàlia (2008). Els renoms de Premià de Mar. Treball de 2n de batxillerat. IES Serra de Marina. Premià de Mar. Inèdit. MONTLLÓ BOLART, Jordi (1999). Cronos contra la memòria. Les andrones, un element de la nostra identitat cultural oblidat per la societat; dins *Zerovuittresquaranta*, núm. 108, novembre de 1999. Vilassar de Mar, pàgs.. 11 i 12. SALICRÚ i PUIG, Manuel (1989). La casa de cós de Mataró, dins de *Fulls del Museu Arxiu de Santa Maria*, núm. 35. Mataró, pàgs.. 10- 30.

